

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția de urmărire penală și criminalistică
Număr operator 3883
Nr. 1059/P/2011

REZOLUȚIE

Anul 2012, luna iulie, ziua 17

Procuror Drăgan Adriana Ligia din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de urmărire penală și criminalistică,

Având în vedere actele premergătoare efectuate în dosarul penal cu numărul de mai sus, privind pe **CINDREA IOAN**, deputat în Parlamentul României,

CONSTAT:

La data de 12.10.2011 Agenția Națională de Integritate a sesizat Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la existența indiciilor referitoare la săvârșirea de către deputatul Cindrea Ioan a infracțiunii prevăzute de art. 253¹ din Codul penal.

Raportul de evaluare nr. 105305/G/II/23.09.2011 întocmit de inspectorul de integritate din cadrul A.N.I. concluzionează în sensul că deputatul Cindrea Ioan s-a aflat în conflict de interese, întrucât a propus angajarea și a avizat contractul individual de muncă în baza căruia soția sa, Cindrea Amalia, a fost angajată în perioada 05.10.2009 – 01.02.2011 în cadrul biroului său parlamentar și a obținut un venit net de 35.061 lei, rezultând astfel indicii privind săvârșirea infracțiunii de conflict de interese, prevăzută de art. 253¹ din Codul penal.

Verificările efectuate în cauză au condus la stabilirea următoarei situații de fapt:

Cindrea Ioan este deputat în Parlamentul României, mandatul său fiind validat de Camera Deputaților prin Hotărârea nr. 40/19.12.2008 privind validarea mandatelor deputaților aleși la data de 30 noiembrie 2008.

La data de 05.10.2009, urmare cererii (propunerii) de încadrare în muncă pe durată determinată, formulată de deputatul Cindrea Ioan, între Cindrea Amalia și Camera Deputaților s-a încheiat contractul individual de muncă nr. 4911 pentru perioada 05.10.2009 – sfârșitul mandatului deputatului Cindrea Ioan.

Acest contract individual de muncă a fost avizat de către deputatul Cindrea Ioan, de Direcția resurse umane, de Direcția de salarizare și de Serviciul Juridic din cadrul Camerei Deputaților.

La data de 01.02.2011 contractul de muncă menționat mai sus a încetat în temeiul art. 55 lit. b din Legea nr. 53/2003 (Codul muncii) - ca urmare a acordului părților, la data convenită de acestea.

Veniturile nete obținute de Cindrea Amalia în calitate de consilier al deputatului Cindrea Ioan, în perioada octombrie 2009 – februarie 2011 în baza contractului individual de muncă nr. 4911/05.10.2009, au fost 35.061 lei.

Cindrea Amalia a mai obținut anterior venituri în cadrul aceluiași birou parlamentar din Circumscripția electorală nr. 34 Sibiu, în perioada ianuarie 2005 – august 2008 corespunzătoare legislaturii 2004-2008, în baza contractului civil nr.61/409/18.01.2005 încheiat cu deputatul Podgoreanu Radu.

&

Din analiza probelor administrate în cauză, rezultă că fapta deputatului Cindrea Ioan, de a propune angajarea soției sale în cadrul biroului său parlamentar de circumscripție, nu întrunțe elementele constitutive ale infracțiunii de conflict de interese, pentru următoarele motive :

Potrivit dispozițiilor art. 69 din Constituție, „În exercitarea mandatului, deputatii și senatorii sunt în serviciul poporului” și „Orice mandat imperativ este nul”.

Deputații și senatorii, în calitatea lor de reprezentanți aleși ai poporului român, își îndeplinesc îndatoririle și își exercită drepturile în conformitate cu Constituția, legile țării și regulamentele Camerei Deputaților și Senatului, pe toată durata mandatului pe care îl dețin.

Astfel, art. 29 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și senatorilor instituie în primul rând obligația legală, morală și regulamentară a deputaților și senatorilor de a participa la lucrările Camerei din care fac parte.

În continuare, art. 35 din aceeași lege reglementează principalele drepturi politice ale deputaților și senatorilor (drepturile politice specifice), precum și obligațiile corelative acestora, care sunt următoarele:

- a) dreptul la inițiativă legislativă;
- b) dreptul de a iniția și de a susține moțiuni simple sau de cenzură;
- c) dreptul de a iniția și de a susține hotărâri ale Camerei, în orice problemă de competența acesteia;
- d) dreptul de a face declarații politice, de a pune întrebări, de a face interpelări și alte asemenea intervenții;
- e) dreptul de a cere întrunirea în sesiune extraordinară a Camerei sau a structurilor de lucru ale acesteia;
- f) dreptul de a sesiza Curtea Constituțională, potrivit art. 146 lit. a) - c) din Constituție, republicată;
- g) dreptul de a cere suspendarea din funcție sau punerea sub acuzare a Președintelui României, în condițiile art. 95 și 96 din Constituție, republicată;
- h) dreptul de a cere punerea sub urmărire penală a membrilor Guvernului, în condițiile art. 109 din Constituție, republicată;
- i) dreptul de control parlamentar sub toate formele de exercitare a acestuia, în reglementarea prevăzută de lege și de regulamentele parlamentare;
- j) dreptul la cuvânt, libertatea de exprimare și dreptul de vot.

Cu privire la exercitarea mandatului în circumscripția electorală, art. 37 din Statut precizează că senatorii și deputații au drepturile și îndeplinesc obligațiile

pe care le implică exercitarea legală a mandatului de parlamentar, adaptate în mod corespunzător naturii și formelor specifice ale acestei activități în teritoriu.

Potrivit dispozițiilor art. 38 alin. 6 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și senatorilor, angajarea personalului birourilor parlamentare ale deputaților și senatorilor se face prin încheierea unui contract de muncă pe durată determinată sau a unui contract civil. În cazul angajării pe baza unui contract de muncă pe durată determinată, încadrarea salariaților se face prin ordin al secretarului general al Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz, la propunerea deputaților sau a senatorilor în cauză, iar în cazul contractului civil, acesta se încheie între deputații sau senatorii în cauză și persoana fizică.

Fapta de conflict de interese a fost incriminată în anul 2006, prin intrarea în vigoare a Legii nr. 278/04.07.2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi. Infracțiunea a fost introdusă în Codul penal în *Titlul VI - Infracțiuni care aduc atingere unor activități de interes public sau altor activități reglementate de lege, Capitolul I - Infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul*, fiind menită să completeze, alături de faptele de abuz și neglijență în serviciu, corupție și altele, cadrul normativ general de ocrotire a relațiilor de serviciu.

Conflictul de interese fiind o infracțiune de serviciu care nu poate fi săvârșită decât de un funcționar public, rezultă că acțiunea sau inacțiunea ce constituie *verbum regens* constă într-o încălcare a atribuțiilor de serviciu. Pentru acest motiv, în cazul acestor infracțiuni, trebuie stabilită întotdeauna sfera atribuțiilor de serviciu ale celui învinuit de săvârșirea faptei, pe baza actelor normative care reglementează activitatea serviciului respectiv.

Astfel, ținând seama de faptul că din dispozițiile legale prezentate mai sus se desprinde concluzia că exercitarea mandatului de parlamentar presupune exercitarea drepturilor și îndeplinirea îndatoririlor prevăzute de art. 35 și art. 37 din Legea nr.96/2006, actul realizat de deputatul Cindrea Ioan, și anume acela de a propune Camerei Deputaților angajarea soției sale în cadrul biroului său

parlamentar de circumscripție, nu poate fi considerat un act îndeplinit în exercitarea atribuțiilor de serviciu ale deputatului.

În mod evident este vorba despre un act ce poate fi efectuat numai în calitate de parlamentar, în temeiul art. 38 din Statut, însă, asimilarea acestui act, care poate fi îndeplinit numai în scopul organizării activității în cadrul biroului de circumscripție, actelor prin care parlamentarii își exercită mandatul constituie o interpretare extensivă a legii penale, defavorabilă persoanei cercetate.

În conformitate cu dispozițiile art. 70 din *Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției*, „prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative.

În speță însă, interesul patrimonial pe care putem aprecia că l-a avut deputatul Cindrea Ioan propunând angajarea soției sale nu putea fi de natură a influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor sale de parlamentar ce îi reveneau potrivit Constituției și altor acte normative.

Textul art. 38 alin.1 pct. 6 din *Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și senatorilor* nu conține nici o interdicție cu privire la angajarea personalului din propriul birou parlamentar din teritoriu, ceea ce înseamnă că lasă la aprecierea parlamentarului alegerea persoanelor care să îl sprijine în activitatea politică din teritoriu.

În aceeași ordine de idei este de remarcat și faptul că în timp ce prin dispozițiile art. 6 pct. 6 din *Hotărârea nr.1 din 30 mai 2006 pentru aprobarea Normelor privind modul de utilizare și justificare a sumei forfetare aferente cheltuielilor efectuate de deputați și senatori în circumscripțiile electorale se interzice organizarea birourilor parlamentare în locuințele deputaților și senatorilor sau ale rudelor acestora până la gradul IV inclusiv* (deoarece chiria

aferență spațiilor se asigură din suma forfetară alocată), **dispozițiile art. 6 pct. 7 referitoare la angajarea personalului nu conțin nici o interdicție** („În cadrul birourilor se pot angaja personal cu contract de muncă pe perioadă determinată, potrivit nomenclatorului funcțiilor prevăzut în anexa nr. 5, sau colaboratori, pe bază de contract civil, conform modelului prevăzut în anexa 7, cărora li se stabilesc atribuții și răspunderi potrivit legii.”).

Fapta de conflict de interese a fost incriminată în anul 2006, prin intrarea în vigoare a Legii nr. 278/04.07.2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi.

Anterior, fusese creat cadrul normativ privitor la prevenirea conflictului de interese în exercitarea demnităților publice și a funcțiilor publice, prin adoptarea *Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției*. Capitolul 2 din lege, intitulat „Conflictul de interese” conține 4 secțiuni : Definiție și principii (secțiunea 1), Conflictul de interese privind exercitarea funcției de membru al Guvernului și a altor funcții publice de autoritate din administrația publică centrală și locală (secțiunea a 2-a), Conflictul de interese privind aleșii locali (secțiunea a 3-a) și Conflictul de interese privind funcționarii publici (secțiunea a 4-a), fiind evident că **legiuitorul nu a prevăzut situații de conflict de interese în cazul deputaților și senatorilor**. În capitolul următor însă, referitor la incompatibilități, sunt prevăzute în primul rând incompatibilitățile privind calitatea de parlamentar și apoi cele privind celelalte demnități și funcții publice. Din examinarea textului legii reiese în același timp faptul că parlamentarilor nu le sunt aplicabile dispozițiile prevăzute în Secțiunea a 4 –a privind funcționarii publici, referitoare la abținere și informarea șefului ierarhic, care va desemna un alt funcționar public, care are aceeași pregătire și nivel de experiență.

Infrațiunea de conflict de interese a fost introdusă în Codul penal în *Titlul VI - Infrațiuni care aduc atingere unor activități de interes public sau altor*

activități reglementate de lege, Capitolul I – Infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul, fiind menită să completeze, alături de faptele de abuz și neglijență în serviciu, corupție și altele, cadrul normativ general de ocrotire a relațiilor de serviciu.

În consecință, în cazul infracțiunii de conflict de interese, urmarea socialmente periculoasă constă în punerea în pericol a relațiilor de serviciu prin îndeplinirea unor acte care facilitează obținerea de foloase materiale de către anumite persoane și, implicit, periclitatea bunului mers al activității unor persoane juridice publice.

De asemenea, legiuitorul a urmărit să ocrotească și relațiile sociale referitoare la apărarea intereselor legale ale persoanelor fizice sau juridice împotriva intereselor ilicite ale funcționarilor publici. Cu privire la acest aspect sunt de menționat și dispozițiile art. 73 din Legea nr. 161/2003 potrivit cărora actele administrative sau juridice încheiate de un membru al Guvernului, secretar de stat, subsecretar de stat, prefect ori subprefect, prin încălcarea obligațiilor prevăzute în art. 72 alin.1 sunt lovite de nulitate absolută.

Nici din această perspectivă, a urmării socialmente periculoase, elementele constitutive ale infracțiunii nu sunt întrunite deoarece nu se poate afirma că fapta are drept rezultat periclitatea bunului mers al activității unei instituții publice iar despre vătămarea intereselor legale ale unor persoane fizice sau juridice nici măcar nu poate fi vorba.

În concluzie, fapta deputatului Cindrea Ioan nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de conflict de interese deoarece, **sub aspectul laturii obiective nu sunt îndeplinite cerințele esențiale ale elementului material** (lipsește condiția ca făptuitorul să fi îndeplinit un act sau să fi participat la luarea unei decizii în calitate de funcționar public aflat în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu) și, **de asemenea, sub aspectul laturii obiective, nu sunt îndeplinite cerințele urmării imediate** (lipsește condiția periclității valorii protejate de art. 253¹ Cod penal).

Fiind audiat în cauză, deputatul Cindrea Ioan a susținut că fapta sa nu constituie infracțiune, pentru următoarele motive :

- parlamentarii nu sunt funcționari publici;
- atribuțiile deputatului sunt cele de reprezentare a intereselor cetățenilor în procesul de elaborare a legilor iar angajarea unei persoane în cadrul biroului parlamentar nu constituie o atribuție de serviciu a parlamentarului;
- legea nu prevede restricții în ceea ce privește angajarea colaboratorilor parlamentarilor;
- parlamentarii nu sunt ordonatori de credite, ei nu gestionează bani sau alte valori;
- decizia de angajare a fost luată de Camera Deputaților după ce a verificat condițiile de legalitate;
- Legea nr. 161/2003 nu prevede situații de conflict de interese pentru deputați și senatori iar această omisiune nu este întâmplătoare.

Toate argumentele invocate în apărare sunt pertinente și analiza lor conduce la concluzia că, în orice caz, fapta nu ar putea atrage răspunderea penală câtă vreme reglementarea cu caracter de generalitate cuprinsă în dispozițiile art. 253¹ C.p. nu este suficient de previzibilă în contextul celorlalte dispoziții legale aplicabile deputaților și senatorilor.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a apreciat că legea penală trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele ce se aplică. Dispozițiile art. 7 C.E.D.O. ocupă un loc central în sistemul de protecție a drepturilor omului, având un caracter absolut și reprezintă norme de jus cogens de la care nu se poate deroga.

Ca urmare firească a principiului legalității, prevederile de drept penal sunt supuse principiului interpretării stricte. Simpla existență a unei legi nu este suficientă, legea trebuie să fie de o anumită calitate : trebuie să aibă o formulare

precisă, care să le permită persoanelor în cauză să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele propriei acțiuni.

Incriminarea, pe de o parte, a conflictului de interese, cuprinsă în art. 253¹ C.p. și reglementarea, pe de altă parte, a conflictului de interese în materie administrativă, prin Legea nr. 161/2003, care definește noțiunea de conflict de interese și prevede persoanele și situațiile de conflict de interese, sunt de natură să aducă atingere principiului previzibilității legii consacrat de dispozițiile art.7 C.E.D.O. și, implicit, principiului legalității incriminării consacrat de dispozițiile art. 2 C.p.

Astfel, pe de o parte avem dispozițiile art. 253¹C.p. care sancționează fapta funcționarului public aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu, de a îndeplini un act sau de a participa la luarea unei decizii prin care să se realizeze un folos material pentru soțul său iar pe de altă parte există dispozițiile Legii nr. 161/2003 care nu reglementează situații de conflict de interese în cazul parlamentarilor, dispozițiile Legii 96/2006 care nu conțin nici o interdicție cu privire la persoanele ce pot fi angajate în cadrul birourilor parlamentare, precum și dispozițiile Legii 188/1999 potrivit cărora prevederile legii privind Statutul funcționarului public nu se aplică personalului salariat încadrat, pe baza încrederii personale, la cabinetul demnitarului.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, previzibilitatea legii subsistă și dacă persoana interesată este nevoită să recurgă la consiliere pentru a evalua, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune. A avea o grijă deosebită în a evalua riscul pe care îl poate avea o anumită activitate din punctul de vedere al dreptului penal poate însemna, în contextul speței, o analiză a jurisprudenței și o consiliere profesională înainte de a acționa.

În speță, nici analiza jurisprudenței și nici opinia unui specialist al dreptului nu l-ar fi ajutat pe făptuitor să aprecieze în mod clar consecințele faptei sale, să prevadă că această faptă îi poate aduce sancțiuni penale.

Trebuie avută în vedere aici împrejurarea că nu există jurisprudență care să se refere la situații identice. Chiar dacă interpretarea liberă a unui text de lege în doctrină nu se poate substitui existenței unei jurisprudențe, este de menționat și faptul că nici în doctrină nu s-a conturat o interpretare anume în materia conflictului de interese iar o speță similară prezentei nu a fost analizată nici măcar din punct de vedere pur teoretic sau ipotetic.

De altfel, se poate considera că deputatul Cindrea Ioan a apelat la sfatul unui jurist din moment ce contractul individual de muncă încheiat la propunerea sa, între Camera Deputaților și Cindrea Amalia, a fost avizat și de către Serviciul Juridic din cadrul Camerei Deputaților.

În fine, cel puțin din prisma analizei pe tema previzibilității legii, nu este deloc lipsit de importanță faptul că un judecător de contencios administrativ a anulat un raport de evaluare întocmit de A.N.I într-o speță similară, apreciind, printre altele, că extinderea interpretării Legii nr. 161/2003 și aplicarea ei la persoane care ocupă funcții de demnitate publică fără o prevedere expresă constituie un exces de putere în sensul art.2 alin.1 lit. n din Legea 554/2001.

Astfel, la data de 26 ianuarie 2012, Curtea de Apel Suceava, Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal a admis acțiunea formulată de deputatul Longher Ghervazen, deputat în Parlamentul României, în contradictoriu cu Agenția Națională de Integritate și a anulat raportul de evaluare nr. 119098/G/II/07.11.2011, pentru următoarele considerente :

„Se reține în continuare că, prin propunerea angajării și avizarea contractului individual de muncă al fratelui său, reclamantul nu a manifestat o atitudine neutră, imparțială și obiectivă față de interesele patrimoniale ale sale și ale familiei sale.

Pentru soluționarea cauzei, instanța reține că instituirea regimului incompatibilităților și conflictului de interese în exercitarea demnităților și funcțiilor publice reprezintă restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți prevăzute în Constituție.

Conform dispozițiilor art. 53 din legea fundamentală, restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți este posibilă numai prin lege și numai dacă se impune pentru situațiile expres prevăzute în acest articol.

Fiind instituite cu titlu de excepție, dispozițiile prin care se reglementează conflictul de interese sunt de strictă interpretare și aplicare.

Din lecturarea Legii nr. 161/2003 rezultă că în materia conflictului de interese nu există nici o dispoziție care să se refere la deputați și senatori. Lipsa reglementării a fost adesea criticată de analiștii politici care au susținut că o asemenea omisiune nu ar fi întâmplătoare. Cu toate acestea, nici prin actele normative ulterioare care au completat și modificat legea de bază nu au fost enumerate situațiile în care deputații și senatorii se află în conflict de interese.

Extinderea interpretării legii și aplicarea ei la persoane care ocupă funcții de demnitate publică fără o prevedere expresă constituie un exces de putere în sensul art.2 alin.1 lit. n din Legea 554/2001 adică o exercitare a dreptului de apreciere al Agenției Naționale de Integritate prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor.

Interpretarea dată de pârâtă dispozițiilor art. 70 și 71 din Legea nr. 161/2003 și extinderea lor la alte categorii de demnitari decât cele la care legea se referă expres constituie și o încălcare a dispozițiilor art. 10 din Noul cod civil, cu aplicabilitate generală în materia drepturilor civile. Acest articol interzice analogia și dispune că „Legile care derogă de la o dispoziție generală, care restrâng exercițiul unor drepturi civile sau care prevăd sancțiuni civile se aplică numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege”.

Manifestarea excesului de putere justifică acțiunea reclamantului în contencios administrativ, astfel încât în temeiul art. 8 alin.1 și art.18 alin.1 din Legea 554/2004, instanța va admite acțiunea și va anula raportul de evaluare întocmit de pârâtă și supus controlului de legalitate în prezenta cauză.”

În aceeași ordine de idei este de menționat și faptul că după ce Agenția Națională de Integritate a sesizat parchetul, unii dintre parlamentarii vizati au

sesizat Comisia permanentă a Camerei Deputaților și Senatului privind Statutul deputaților și senatorilor, comisie ce are drept atribuții interpretarea unitară și aplicarea corectă a prevederilor Legii privind Statutul Deputaților și Senatorilor, a principiilor și regulilor de conduită parlamentară precum și rezolvarea oricăror probleme legate de aplicarea acestei legi.

La data de 18 octombrie 2011 Comisia a hotărât că situația de conflict de interese nu poate fi reținută în privința angajării personalului birourilor parlamentare ale deputaților și senatorilor, prin încheierea unui contract de munca pe durata determinată, sau a unui contract civil, indiferent de calitatea persoanei angajate și a apreciat, totodată, că nu se impune anularea contractelor încheiate deoarece aceste angajări sunt perfect legale.

În motivarea hotărârii s-a reținut, în esență, că mandatul parlamentar este un mandat de drept constituțional cu o natură juridică specifică, textul constituțional (art. 69 alin.1 și 2) și Legea nr. 96/2006 evidențiind că deputații și senatorii nu pot fi legați printr-un mandat imperativ, ei beneficiind de un anumit grad de autonomie în vederea exercitării mandatului. S-a mai arătat că, pe cale de consecință, nu se poate extinde asupra Legii nr. 96/2006 regimul sancționator prevăzut prin acte normative ale altor subiecți de drept, atâta vreme cât legiuitorul în momentul redactării textului de lege, a lăsat la latitudinea fiecărui parlamentar, modul de desfășurare a activității politice, precum și alegerea persoanelor de încredere în desfășurarea activității, în propriul birou parlamentar din teritoriu, în conformitate cu art.38 alin 6. din Legea 96/2006. În fine, s-a menționat și faptul că nici Legea nr. 161/2003 la Titlul IV Cap. II „Conflicte de interese” nu prevede situațiile de conflicte de interese în cazul deputaților și senatorilor.

Luând în considerare toate argumentele prezentate mai sus, se poate concluziona că fapta deputatului Cindrea Ioan nu este o faptă tipică de conflict de interese deoarece aceasta nu poate fi încadrată în conținutul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 253¹ Cod penal.

Conform doctrinei franceze (Gattegno, 2005), persoanele vizate de textul art. 432-12 din Codul penal francez privind conflictul de interese, pot fi primarii sau viceprimarii și, în general, toți cei însărcinați cu o misiune oficială administrativă ori de monitorizare a afacerilor în numele autorității.

Apreciez că în acest sens trebuie interpretate și dispozițiile art. 253¹ din Codul penal, „ab razione legis”, deoarece dincolo de litera legii se află întotdeauna spiritul legii, care fixează câmpul acesteia de aplicare și poate înlătura soluțiile arbitrare.

Altfel, s-ar putea ajunge, spre exemplu, la condamnarea pentru conflict de interese a tuturor parlamentarilor care nu sunt la primul mandat și care au propus din nou angajarea unei anumite persoane (alta decât soțul său, o rudă sau un afîn până la gradul II inclusiv) în cadrul biroului parlamentar (o altă modalitate a infracțiunii prevăzute de art. 253¹C.p. - fapta funcționarului public care, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, îndeplinește un act sau participă la luarea unei decizii prin care s-a realizat, direct sau indirect, un folos material pentru o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi de muncă în ultimii 5 ani).

Pentru motivele mai sus arătate, în conformitate cu prevederile art.228 raportat la art.10 lit. d din Codul de procedură penală,

DISPUN:

1. Neînceperca urmăririi penale față de deputatul CINDREA IOAN, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de conflict de interese prevăzută de art. 253¹ din Codul penal, întrucât nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii.
2. Cheltuielile judiciare în cuantum de 34,30 lei urmează a fi suportate de către stat, în temeiul art.192 din Codul de procedură penală.
3. Comunicarea soluției.

**PROCUROR,
DRĂGAN ADRIANA LIGIA**

